ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟସ୍ତୋତ୍ରମ୍

{॥ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟସ୍ତୋତ୍ରମ୍ ॥}

। ଶ୍ରୀଗଣେଶାୟ ନମଃ ।

। ହରିଃ ଓଂ ।

INTRODUCTION:- The following abbreviations are used in the comments that follow. 1- Narayana Hridayam - NH. (2) Laxmi Hridayam - LH (3) Vishnu Sahasranama with the commentary of Shri Shankaracharya - VS. (4) Bhagavad Gita - BG. (5) Shrimad Bhagavatham - BH (6) Lalitha Sahasranamam - LS. (7) Vivekachudamani of Shri Shankaracharya - VC. (8) Katha Upanishad - KU. (9) Mundaka Upanishad - MU

LH:- Laxmi Hridayam stotram is unique in that it is coupled with another stotram Narayana Hridayam to form a pair. They are found in the Atharva Rahasyam. They were given out by sage Bhargava.

The final part of NH says that NH is to be recited first, to be followed by the recital of Laxmi Hridayam and again the recital of theNH. This is not to be recited separately as a single piece. This is to stress the fact that Lord Narayana and Laxmi are indeed one though spoken of as two different deities.

NH and LH belong to the category of stotram ସ୍ତୋତ୍ରମ୍ .

The appellation stotram, stuti and stavam all describe a hymn only. ସ୍ତବଃ ସ୍ତୋତ୍ରଂ ନୁତିଃ ସ୍ତୁତିଃ । says Amara, the Sanskrit lexicon. They all narrate the qualities of a deity. ଗୁଣସଂକୀର୍ତନମ୍ is stotram, says Shri Shankaracharya in his commentary to Vishnu Sahasranama.

NARAYANA HRIDAYAM AND LAXMI HRIDAYAM:- Narayana Hridayam (NH) and Laxmi Hridayam (LH) form a pair of very valuable and sacred hymns. NH is the shorter one. It consists of only 37 verses. LH is longer and consists of 108 verses. The word (ହୃଦୟମ୍) hridayam is popularly taken to mean the heart. The word also is used to mean secret, true or divine knowledge.

Being hymns found in the Veda the Narayana Hridayam and Laxmi Hridayam Stotras are highly efficacious. They also contain recondite vedantic truths which may be found in the upanishads, puranas, Bhagavad Gita etc. These truths are also to be seen in other stotras and in the hymns of later acharyas. ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟକେ ସ୍ତୋତ୍ରେ ସର୍ବମନ୍ୟତ୍ ପ୍ରକାଶିତମ୍ । (NH - 33). So, to describe them as hridayam is very apt. They are, therefore, very precious. For these reasons they are considered very sacred and therefore secret - not to be easily given out. ଗୋପ୍ୟମେତତ୍ସଦା କୁର୍ୟାତ୍ ନ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରକାଶୟେତ୍। says Narayana Hridayam (34) in its later part. Because of this restriction these stotras were handed down from a worthy guru to deserving disciples only. They were not freely available like Vishnu Sahasranamam.

Only some noteworthy features of this LH stotram could be mentioned in this brief introduction. The reader is requested to read the comments given to the NH (that is available in this site under the headimg VISHNU). to get a complete picture of the two stotras that are linked together.

LH:- The first fifteen verses praise Laxmi Devi and offer salutations to Her. Since She is the mother of all creation, She can bless the devotee with all material wealth. But, She is inseparable from the Lord. This is said by saying

that one is within the other.

ନାରାଯଣସ୍ୟ ହୃଦଯେ ଭବତୀ ଯଥାଽଽସ୍ତେ, ନାରାଯଣୋଽପି ତବ ହୃତ୍କମଲେ ଯଥାସ୍ତେ ।
ନାରାଯଣସ୍ତ୍ଵମପି ନିତ୍ୟ ବିଭୂ ତଥୈବ, ତୌ ତିଷ୍ଠତାଂ ମମାପି ଦଯାନ୍ଵିତୌ ଶ୍ରୀଃ ॥

She is with the Lord at all places.

ଯଥା ବୈକୁଣ୍ଠନଗରେ ଯଥା ବୈ କ୍ଷୀରସାଗରେ ।
ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ବିଷ୍ଣୁନା ସହ ॥

ଯୋଗିନାଂ ହୃଦଯେ ନିତ୍ୟଂ ଯଥା ତିଷ୍ଠସି ବିଷ୍ଣୁନା ।
ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ ॥

She is also the Self seated in the heart of all beings She is stated
to be ସର୍ଵଭୂତାନ୍ତରସ୍ଥା in the LH. So is not different from
the Lord who also says He is the Self seated in the heart of all beings.
ଅହମାତ୍ମା ଗୁଡାକେଶ ସର୍ଵଭୂତାଶଯସ୍ଥିତଃ । BG(10-20).
Thus, it is evident that She is identical with Narayana and can confer
all that one may seek including liberation or mokSha. This is said in
the LH as ଗତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଵରସଦ୍ଗତି ଦାଯକାଯୈ ।
Further, it is to be noted that if one's accumulated
karmas stand in the way of one progressing towards liberation
in the form of the "writing on the head" (ଲଲାଟ ଲିଖିତା ରେଖା) by
of the creator Brahma, She, being the creator of every thing with name
and form including Brahma, can alter the same and help in his progress.

ଲିଲେଖ ନିଟିଲେ ବିଧିର୍ମମ ଲିପିଂ ବିସୃଜ୍ୟାନ୍ତରଂ

ତ୍ଵୟା ବିଲିଖିତବ୍ୟମେତଦିତି ତତ୍ଫଲପ୍ରାପ୍ତୟେ ।

ତଦନ୍ତିକ ଫଲସ୍ଫୁଟଂ କମଲବାସିନି ଶ୍ରୀରିମାଂ

ସମର୍ପୟ ସମୁଦ୍ରିକାଂ ସକଲଭାଗ୍ୟସଂସୂଚିକାମ୍ ॥ (LH)

Here, the word "creator" does not mean She has created something out of nothing, but only means She has evolved as everything. She has become Brahma the creator and Vishnu the protector also.

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମରୂପା ଗୋପ୍ତ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରୂପିଣୀ। LS(114)

Shri Vedanta Desika uses this idea in his Shri Hayagriva Stotram (verse 20).

ବିଲୁପ୍ତମୂର୍ଧନ୍ୟଲିପିକ୍ରମାଣାଂ ସୁରେନ୍ଦ୍ରଚୂଡାପଦଲାଲିତାନାମ୍ ।

ତ୍ଵଦଙ୍ଘ୍ରିରାଜୀବରଜଃକଣାନାଂ ଭୂୟାନ୍ ପ୍ରସଦୋ ମୟ ନାଥ ଭୂୟାତ୍ ॥

The great acharya prays to the Lord that the pollen dust of His Lotus Feet should fall on his head so as to remove the letters written by Brahma at his birth. He indicates that even gods like Indra salute His feet with the same idea; that is; the dust of Lord's feet should fall on their heads and alter their fate as decreed by the scribbling of Brahma on their head. Lord Krishna gives the assurance to Arjuna in BG(18-52) that with his mind firmly fixed on Him he will cross over all difficulties on his spiritual path.

ମଚ୍ଚିତ୍ତଃ ସର୍ବଦୁର୍ଗାଣି ମତ୍ପ୍ରସାଦାତ୍ତରିଷ୍ୟସି ।

The LH repeatedly asks for the fulfilment of the first two of the four goals (viz.) wealth and enjoyment of pleasures of

life got from wealth. But wealth in the hands of one without discretion can have disastrous consequences. It can lead one away from the spiritual path and to his downfall. Our scriptures warn one of this and say that one who hoards wealth without sharing with the needy is indeed a thief and deserves punishment. BG(VII-XIV-89)

ଯାବଦ୍ ଭ୍ରିୟତେ ଜଠରଂ ତାବତ୍ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵଂ ହି ଦେହିନାମ୍ ।
ଅଧିକଂ ଯୋଽଭିମନ୍ୟେତ ସ ସ୍ତେନୋ ଦଣ୍ଡମର୍ହତି ॥

Keeping this injunction in mind, the devotee asks for wisdom before seeking wealth and also asks Her to bless the heart with compassion to enable him to share the wealth liberally with others.

ବିଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ ସୌଭାଗ୍ୟବୃଦ୍ଧିଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ ।
ଦୟାସୁବୃଷ୍ଟିଂ କୁରୁତାଂ ମୟ ଶ୍ରୀଃ ସୁବର୍ଣବୃଷ୍ଟିଂ କୁରୁ ମେ କରେ ଶ୍ରୀଃ ॥

The end portion contains some significant requests. We saw that the LH repeatedly asks for good things of life, wisdom etc. But as stated earlier whatever is got by our own efforts or karma will be finite and so will not last for long. Our life will continue to have fluctuations. The better and wiser alternative is to make the Lord stay in our hearts for ever by having steadfast devotion to Him . Then all auspicious things will be with us for ever. So, the LH asks for ଶ୍ରୀଶାଙ୍ଘ୍ରିଭକ୍ତିଃ । or devotion to the feet of the Lord first.

ଶ୍ରୀଶାଙ୍ଘ୍ରିଭକ୍ତିଂ ହରିଦାସ୍ୟଦାସ୍ୟଂ ପ୍ରସନ୍ନମନ୍ତ୍ରାର୍ଥଦୃଢୈକନିଷ୍ଠାମ୍ ।

ଗୁରୋଃ ସ୍ମୃତିଂ ନିର୍ମଲବୋଧବୁଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମାତଃ ପରମଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀଃ ॥

The saint Kulasekhara also asked - not for the three purushartas - dharma, artha and kama. He says that let events, good or bad, happen according to karmas he had done. He prays to the Lord to grant him unwavering devotion to His lotus like feet in this and in future births. (Mukundamala).

ନାସ୍ଥା ଧର୍ମେ ନ ବସୁନିଚଯେ ନୈବ କାମୋପଭୋଗେ
ଯଦ୍ୟଦ୍ଭବ୍ୟଂ ଭବତୁ ଭଗବନ୍ ପୂର୍ବକର୍ମାନୁରୂପମ୍ ।
ଏତତ୍ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟଂ ମମ ବହୁମତଂ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରେଽପି
ତ୍ୱତ୍ପାଦାମ୍ଭୋରୁହଯୁଗଗତା ନିଶ୍ଚଲା ଭକ୍ତିରସ୍ତୁ ॥

The Vishnu Purana says the same truth by stating that those who may be bereft of worldly possesions and so termed "poor" in the worldly sense are really rich if their hearts have the wealth of love for Shri Hari. The reason is that Shri Hari also stays in their hearts being tied with cords of love.

ସକଲଭୁବନମଧ୍ୟେ ନିର୍ଧନାସ୍ତେଽପି ଧନ୍ୟା
ନିବସତି ହୃଦି ଯେଷାଂ ଶ୍ରୀହରେର୍ଭକ୍ତିରେକା ।
ହରିରପି ନିଜଲୋକଂ ସର୍ବଥା ତଂ ବିହାଯ
ପ୍ରବିଶତି ହୃଦି ତେଷାଂ ଭକ୍ତିସୂତ୍ରୋପନଦ୍ଧଃ ॥

So, the prayer is to grant before other things, devotion to the feet

of the Lord.

Another prayer is to being a servant to the servants of

Hari. Our scriptures repeatedly stress the importance of service to

the devotees of the Lord.

The sage Naradha says in his Bhakti Sutra (No: 39-42) that the company

of the devotees of the Lord is difficult to obtain. It never fails to produce

beneficial results. It is got by the grace of God only. Thers is no

difference between the Lord and His devotees. So, one should strive

to get it.

ମହତ୍ସଙ୍ଗସ୍ତୁ ଦୁର୍ଲଭୋଽଗମ୍ୟୋଽମୋଘଶ୍ଚ ।

ଲଭ୍ୟତେଽପି ତତ୍କୃପୟୈବ । ତସ୍ମିଂସ୍ତତ୍ଜନେ ଭେଦାଭାବାତ୍ ।

ତଦେବ ସାଧ୍ୟତାଂ, ତଦେବ ସାଧ୍ୟତାମ୍ ॥

In Shrimad Bhagavatam we have the story of Lord's

incarnation as Rishaba Deva. Before renouncing His kingdom and taking

to the forests, He talks to His sons about the value of human life

and how they should work for liberation. Though Rishaba Deva says

He is an incarnation Himself, He advises His sons, not to surrender

to Him, but to seek the company of devotees and serve them saying it

is the doorway to liberation. ମହତ୍ସେବାଂ ଦ୍ୱାରମାହୁଃ ବିମୁକ୍ତେଃ ।

Coming from the mouth of the Lord, as an incarnation, it shows the

immense value of service to the devotees of the Lord. The company of

the devotees removes the impurities in the mind, brings calmness to

the mind. More importantly it instils faith in the statements of the

scriptures and acharyas known as shraddha. ଶ୍ରଦ୍ଧା. Only one who

is keenly interested, has controlled his senses and has shraddha can

gain knowledge, says Krishna. BG(4-39). ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍ ଲଭତେ ଜ୍ଞାନଂ

ତତ୍ପରଃ ସଂଯତେନ୍ଦ୍ରିୟଃ । One gets the qualifications required for

acquiring vedantic knowledge.

Shri Shankaracharya glorifies the association of the devotees in his

Sivanandhalahari by saying it as great as the company of the Lord Himself.

ସାମୀପ୍ୟଂ ଶିବଭକ୍ତି-ଧୁର୍ୟ-ଜନତା-ସାଂଗତ୍ୟ ସଂଭାଷଣେ।

Once the mind is clear of impurities like greed, anger etc., and also

imbibed noble qualities from the association of the devotees,

God sends him a suitable guru. The vedatic wisdom has necessarily to

be obtained from the guru's mouth.

ତଦ୍ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥଂ ସ ଗୁରୁମେବାଭିଗଚ୍ଛେତ୍ ସମିତ୍ପାଣିଃ ଶ୍ରୋତ୍ରିୟଂ

ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠମ୍ । MU(1-2-12). Krishna also advised Arjuna to serve

men of wisdom and seek knowledge. BG(4-34).

ତଦ୍ବିଦ୍ଧି ପ୍ରଣିପାତେନ ପରିପ୍ରଶ୍ନେନ ସେବୟା ।

ଉପଦେକ୍ଷ୍ୟନ୍ତି ତେ ଜ୍ଞାନଂ ଜ୍ଞାନିନସ୍ତତ୍ତ୍ୱଦର୍ଶିନଃ ॥

The guru's teachings remove the doubts that may be clouding

the student's mind and his intellect becomes clear, said here as

ନିର୍ମଲବୋଧବୁଦ୍ଧିଃ । The upanishad says that a person endowed

with discriminating intellect, has controlled his mind and has got

concentration, reaches the end of the very very long road, that is

known as samsara and reaches the supreme goal and becomes free from

all bondages. This is known as liberation and said herein as ପରମଂ

ପଦମ୍ । highest abode of Vishnu or Brahman.

ବିଜ୍ଞାନସାରଥିର୍ଯସ୍ତୁ ମନଃ ପ୍ରଗ୍ରହ୍ବାନ୍ନରଃ ।

ସୋଽଧ୍ବନଃ ପାରମାପ୍ନୋତି ତଦ୍ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପଦମ୍ ॥ KU(1-3-9)

The word ପରମଂ ପଦମ୍ । mentioned here is a well known name of the Lord VS(732). ପଦମନୁତ୍ତମମ୍ ଏବମ୍ ପଦ୍ୟତେ ଗମ୍ୟତେ ମୁମୁକ୍ଷୁଭିରିତି ପଦମ୍ । ଯସ୍ମାଦୁକୃଷ୍ଟଂ ନାସ୍ତି ତଦନୁତ୍ତମମ୍ । It is the higest place or goal that is attained by the seekers of liberation. "Attaining" does not imply going to some far of place like Vaikunta or Kailasa. Liberation means understanding ones own true divine nature and abiding in it. This is said here as ବିଷ୍ଣୋଃ ପରମଂ ପଦମ୍ । or the highest place of all-pervading Brahman, of the supreme Self.

CONCLUSION. The end portion says the benefits one may get by reciting the LH. It assures that the Goddess Laxmi will fulfil the desires of Her devotee and look after him like Her son. There is a story in the Mahabharata to illustrate this. Balarama, the elder brother of Krishna, planned to get his sister Subhadra married to Duryodhana. In the mean time Arjuna happened to look at her and was captivated by her bewitching beauty. His mind was set on marrying her and wanted to talk about his wish to his friend Krishna. But he was worried at the same time that, if Krishna agreed to help him and took steps, it may create a rift between the brothers Krishna and Balarama. He was at his wit's end and wanted a way out the predicament. He prayed to sage Vyasa who promptly appeared before him. He put his problem before the sage and requested his help. The sage taught him LH and asked him to

recite the stotram in the prescence of a lamp lighted with ghee and assured him that he will succeed in his endeavour. Arjuna followed the sage's advice, recited the LH with faith and married Subhadra in the end.

It will be evident from what is said here that both the NH and LH are valuable hymns and like veritable mines of precious gems. An interested reader will be able to find more gems if he digs deep into them. The greater benefit will be, that by reciting them regularly, one will develop devotion to Divine Couple, Lord Narayana and Goddess Laksmi, and reap their abundant grace.

Now follows the stotram LAXMI HRIDAYAM.

॥ ଓଂ ତତ୍ସତ୍ ॥

ଅସ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଆଦ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ-ହୃଦୟ -ସ୍ତୋତ୍ର- ମହାମନ୍ତ୍ରସ୍ୟ ଭାର୍ଗବ ଋଷିଃ,
ଅନୁଷ୍ଟୁବାଦି ନାନାଛନ୍ଦାଂସି, ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହିତ ନାରାୟଣୋ ଦେବତା ॥

। ଓଂ ବୀଜଂ, ହ୍ରୀଂ ଶକ୍ତିଃ, ଐଂ କୀଲକମ୍ ।
ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ-ପ୍ରସାଦସିଦ୍ଧ୍ୟର୍ଥଂ ଜପେ ବିନିୟୋଗଃ ॥

ଓମ୍ ॥ "ଆଦ୍ୟାଦି-ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବତାୟୈ ନମଃ" ହୃଦୟେ, "ଶ୍ରୀଂ ବୀଜାୟୈ ନମଃ" ଗୁହ୍ୟେ,

"ହ୍ରୀଂ ଶକ୍ତ୍ୟୈ ନମଃ" ପାଦୟୋଃ, "ଐଂ କୀଲକାୟୈ ନମଃ" ମୂର୍ଧାଦି-ପାଦ-ପର୍ୟନ୍ତଂ ବିନ୍ୟସେତ୍ ॥

ଓମ୍ ଶ୍ରୀଂ ହ୍ରୀଂ ଐଂ କରତଲ-କରପାର୍ଶ୍ଵୟୋଃ, ଶ୍ରୀଂ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାଂ ନମଃ,
ହ୍ରୀଂ ତର୍ଜନୀଭ୍ୟାଂ ନମଃ, ଐଂ ମଧ୍ୟମାଭ୍ୟାଂ ନମଃ, ଶ୍ରୀଂ ଅନାମିକାଭ୍ୟାଂ ନମଃ,
ହ୍ରୀଂ କନିଷ୍ଠିକାଭ୍ୟାଂ ନମଃ, ଐଂ କରତଲ କରପୃଷ୍ଠାଭ୍ୟାଂ ନମଃ ॥

ଓଂ ହୃଦୟାୟ ନମଃ, ହ୍ରୀଂ ଶିରସେ ସ୍ଵାହା, ଐଂ ଶିଖାୟୈ ବୌଷଟ୍,

ଶ୍ରୀଂ କବଚାୟ ହୁମ୍, ହ୍ରୀଂ ନେତ୍ରାଭ୍ୟାଂ ବୌଷଟ୍, ଭୂର୍ଭୁବସ୍ସୁବରୋଂ ଇତି ଦିଗ୍ବନ୍ଧଃ ॥

॥ ଅଥ ଧ୍ୟାନମ୍ ॥

ହସ୍ତଦ୍ୱୟେନ କମଲେ ଧାଅରୟନ୍ତୀଂ ସ୍ୱଲୀଲୟା ॥

ହାର-ନୂପୁର-ସଂୟୁକ୍ତାଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ବିଚିନ୍ତୟେତ୍ ॥

କୌଶେୟ-ପୀତବସନାଂ ଅରବିନ୍ଦନେତ୍ରାମ୍

ପଦ୍ମଦ୍ୱୟାଭୟ-ବରୋଦ୍ୟତ-ପଦ୍ମହସ୍ତାମ୍।

ଉଦ୍ୟଚ୍ଛତାର୍କ-ସଦୃଶାଂ ପରମାଙ୍କ-ସଂସ୍ଥାଂ

ଧ୍ୟାୟେତ୍ ବିଧୀଶନତ-ପାଦୟୁଗାଂ ଜନିତ୍ରୀମ୍ ॥

॥ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-କମଲଧାରିଣ୍ୟୈ ସିଂହବାହିନ୍ୟୈ ସ୍ୱାହା ॥

ପୀତବସ୍ତ୍ରାଂ ସୁବର୍ଣାଙ୍ଗୀଂ ପଦ୍ମହସ୍ତ-ଦ୍ୱୟାନ୍ୱିତାମ୍।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ଧ୍ୟାତ୍ୱେତି ମନ୍ତ୍ରେଣ ସ ଭବେତ୍ ପୃଥିବୀପତିଃ ॥

ମାତୁଲଙ୍ଗ-ଗଦାଖେଟେ ପାଣୌ ପାତ୍ରଞ୍ଚ ବିଭ୍ରତୀ।

ବାଗଲିଙ୍ଗଞ୍ଚ ମାନଞ୍ଚ ବିଭ୍ରତୀ ନୃପମୂର୍ଧନି ॥

। ଓଂ ଶ୍ରୀଂ ହ୍ରୀଂ ଐଂ।

ବନ୍ଦେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ପରଶିବମୟୀଂ ଶୁଦ୍ଧଜାମ୍ବୂନଦାଭାଂ

ତେଜୋରୂପାଂ କନକ-ବସନାଂ ସର୍ବଭୂଷୋଜ୍ଜ୍ୱଲାଙ୍ଗୀମ୍ ।

ବୀଜାପୂରଂ କନକ-କଲଶଂ ହେମପଦ୍ମଂ ଦଧାନାମ୍

ଆଦ୍ୟାଂ ଶକ୍ତିଂ ସକଲଜନନୀଂ ବିଷ୍ଣୁ-ବାମାଙ୍କସଂସ୍ଥାମ୍ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ରୀମତ୍ସୌଭାଗ୍ୟଜନନୀଂ ସ୍ତୌମି ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସନାତନୀମ୍ ।

ସର୍ବକାମ-ଫଲାବାପ୍ତି-ସାଧନୈକ-ସୁଖାବହାମ୍ ॥ ୨॥

ସ୍ମରାମି ନିତ୍ୟଂ ଦେବେଶି ତ୍ଵୟା ପ୍ରେରିତମାନସଃ ।

ତ୍ଵଦାଜ୍ଞାଂ ଶିରସା ଧୃତ୍ଵା ଭଜାମି ପରମେଶ୍ଵରୀମ୍ ॥ ୩॥

ସମସ୍ତ-ସମ୍ପତ୍ସୁଖଦାଂ ମହାଶ୍ରିୟଂ

ସମସ୍ତ-କଲ୍ୟାଣକରୀଂ ମହାଶ୍ରିୟମ୍ ।

ସମସ୍ତ-ସୌଭାଗ୍ୟକରୀଂ ମହାଶ୍ରିୟଂ

ଭଜାମ୍ୟହଂ ଜ୍ଞାନକରୀଂ ମହାଶ୍ରିୟମ୍ ॥ ୪॥

ବିଜ୍ଞାନସମ୍ପତ୍ସୁଖଦାଂ ମହାଶ୍ରିୟଂ

ବିଚିତ୍ର-ବାଗ୍ଭୂତିକରୀଂ ମନୋହରାମ୍ ।

ଅନନ୍ତ-ସୌଭାଗ୍ୟ-ସୁଖପ୍ରଦାୟନୀଂ

ନମାମ୍ୟହଂ ଭୂତିକରୀଂ ହରିପ୍ରିୟାମ୍ ॥ ୫॥

ସମସ୍ତ-ଭୂତାନ୍ତରସଂସ୍ଥିତା ତ୍ଵଂ

ସମସ୍ତ-ଭକ୍ତେଶ୍ଶ୍ଵରି ବିଶ୍ଵରୂପେ ।

ତନ୍ନାସ୍ତି ୟତ୍ତ୍ଵଦ୍ଵ୍ୟତିରିକ୍ତବସ୍ତୁ

ତ୍ଵତ୍ପାଦପଦ୍ମଂ ପ୍ରଣମାମ୍ୟହଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୬॥

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ଦୁଃଖୌଘ-ତମୋପହନ୍ତ୍ରି ତ୍ଵତ୍-ପାଦପଦ୍ମଂ ମୟ ସନ୍ନିଧତ୍ସ୍ଵ ।

ଦୀନାର୍ତି-ବିଚ୍ଛେଦନ-ହେତୁଭୂତୈଃ କୃପାକଟାକ୍ଷୈରଭିଷିଞ୍ଚ ମାଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୭॥

ବିଷ୍ଣୁ-ସ୍ତୁତିପରାଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସ୍ଵର୍ଣବର୍ଣ-ସ୍ତୁତି-ପ୍ରିୟାମ୍।

ବରଦାଭୟଦାଂ ଦେବୀଂ ବନ୍ଦେ ତ୍ଵାଂ କମଲେକ୍ଷଣେ ॥୮ ॥

ଅମ୍ବ ପ୍ରସୀଦ କରୁଣା-ପରିପୂର୍ଣ-ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା
ମାଂ ତ୍ଵତ୍କୃପାଦ୍ରବିଣଗେହମିମଂ କୁରୁଷ୍ଵ ।
ଆଲୋକୟ ପ୍ରଣତ-ହୃଦ୍ଗତ-ଶୋକହନ୍ତ୍ରି
ତ୍ଵତ୍ପାଦ-ପଦ୍ମୟୁଗଲଂ ପ୍ରଣମାମ୍ୟହଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୯ ॥

ଶାନ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶରଣାଗତ-ରକ୍ଷଣାୟୈ
କାନ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ କମନୀୟ-ଗୁଣାଶ୍ରୟାୟୈ ।
କ୍ଷାନ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଦୁରିତକ୍ଷୟ-କାରଣାୟୈ
ଧାତ୍ର୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଧନ-ଧାନ୍ୟ-ସମୃଦ୍ଧିଦାୟୈ ॥ ୧୦ ॥

ଶକ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶଶିଶେଖର-ସଂସ୍ଥିତାୟୈ
ରତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ରଜନୀକର-ସୋଦରାୟୈ ।
ଭକ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଭବସାଗର-ତାରକାୟୈ
ମତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ମଧୁସୂଦନ-ବଲ୍ଲଭାୟୈ ॥ ୧୧ ॥

ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଶୁଭ-ଲକ୍ଷଣ-ଲକ୍ଷିତାୟୈ
ସିଦ୍ଧ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ସୁର-ସିଦ୍ଧ-ସୁପୂଜିତାୟୈ ।
ଧୃତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ମମ ଦୁର୍ଗତି-ଭଞ୍ଜନାୟୈ
ଗତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ବରସଦ୍ଗତି-ଦାୟକାୟୈ ॥ ୧୨ ॥

ଦେବ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଦିବି ଦେବଗଣାର୍ଚିତାୟୈ
ଭୂତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଭୁବନାର୍ତି-ବିନାଶନାୟୈ ।
ଶାନ୍ତ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ଧରଣୀଧର-ବଲ୍ଲଭାୟୈ

ପୁଷ୍ଟ୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବଲ୍ଲଭାୟୈ ॥ ୧୩॥

ସୁତୀବ୍ର-ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ତମୋପହନ୍ତ୍ର୍ୟୈ ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ସର୍ବ-ଭୟାପହନ୍ତ୍ର୍ୟୈ ।
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ-ବକ୍ଷଃସ୍ଥଲ-ସଂସ୍ଥିତାୟୈ ନମୋ ନମଃ ସର୍ବ-ବିଭୂତି-ଦାୟୈ ॥ ୧୪॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ଲକ୍ଷଣାଲଙ୍କୃତାଙ୍ଗୀ
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ପଦ୍ମା ପଦ୍ମସଦ୍ମାଭିବନ୍ଦ୍ୟା ।
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ବିଦ୍ୟା ବିଷ୍ଣୁ-ବାମାଙ୍କ-ସଂସ୍ଥା
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ସମ୍ୟକ୍ ସର୍ବ-ସମ୍ପତ୍କରୀ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୫॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଦେବୀ ଦେବସଂଘାଭିପୂଜ୍ୟା
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଭଦ୍ରା ଭାର୍ଗବୀ ଭାଗ୍ୟରୂପା ।
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ନିତ୍ୟା ନିର୍ମଲଜ୍ଞାନବେଦ୍ୟା
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ସତ୍ୟା ସର୍ବଭୂତାନ୍ତରସ୍ଥା ॥ ୧୬॥

ଜୟତୁ ଜୟତୁ ରମ୍ୟା ରତ୍ନଗର୍ଭାନ୍ତରସ୍ଥା
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଶୁଦ୍ଧା ଶୁଦ୍ଧଜାମ୍ବୂନଦାଭା ।
ଜୟତୁ ଜୟତୁ କାନ୍ତା କାନ୍ତିମଦ୍ଭାସିତାଙ୍ଗୀ
ଜୟତୁ ଜୟତୁ ଶାନ୍ତା ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ସୌମ୍ୟେ ॥ ୧୭॥

ଯସ୍ୟାଃ କଲାୟାଃ କମଲୋଦ୍ଭବାଦ୍ୟା ରୁଦ୍ରାଶ୍ଚ ଶକ୍ରପ୍ରମୁଖାଶ୍ଚ ଦେବାଃ ।
ଜୀବନ୍ତି ସର୍ବେଽପି ସଶକ୍ତୟସ୍ତେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମାପ୍ତାଃ ପରମାୟୁଷସ୍ତେ ॥ ୧୮॥

॥ ମୁଖବୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ହ୍ରାଂ-ହ୍ରୀଂ-ଅଂ-ଆଂ-ଯଂ-ଦୁଂ-ଲଂ-ବମ୍॥
ଲିଲେଖ ନିଟିଲେ ବିଧିର୍ମମ ଲିପିଂ ବିସୃଜ୍ୟାନ୍ତରଂ

ତ୍ଵୟା ଵିଲିଖିତଵ୍ୟମେତଦିତି ତତ୍ଫଲପ୍ରାପ୍ତୟେ ।
ତଦନ୍ତିକଫଲସ୍ଫୁଟଂ କମଲଵାସିନି ଶ୍ରୀରିମାଂ
ସମର୍ପୟ ସ୍ଵମୁଦ୍ରିକାଂ ସକଲଭାଗ୍ୟସଂସୂଚିକାମ୍ ॥ ୧୯॥

॥ ପାଦଵୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ଅଂ-ଆଂ-ଈଂ-ଏଂ-ଐଂ-କଂ-ଲଂ-ରଂ॥
କଲୟା ତେ ୟଥା ଦେଵି ଜୀଵନ୍ତି ସଚରାଚରାଃ ।
ତଥା ସମ୍ପତ୍କରୀ ଲକ୍ଷ୍ମି ସର୍ଵଦା ସମ୍ପ୍ରସୀଦ ମେ ॥ ୨୦॥

ୟଥା ଵିଷ୍ଣୁର୍ଧ୍ରୁଵଂ ନିତ୍ୟଂ ସ୍ଵକଲାଂ ସଂନ୍ୟଵେଶୟତ୍ ।
ତଥୈଵ ସ୍ଵକଲାଂ ଲକ୍ଷ୍ମି ମୟ ସମ୍ୟକ୍ ସମର୍ପୟ ॥ ୨୧॥

ସର୍ଵସୌଖ୍ୟପ୍ରଦେ ଦେଵି ଭକ୍ତାନାମଭୟପ୍ରଦେ ।
ଅଚଲାଂ କୁରୁ ୟତ୍ନେନ କଲାଂ ମୟ ନିଵେଶିତାମ୍ ॥ ୨୨॥

ମୁଦାସ୍ତାଂ ମତ୍ଫାଲେ ପରମପଦଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ସ୍ଫୁଟକଲା
ସଦା ଵୈକୁଣ୍ଠଶ୍ରୀର୍ନିଵସତୁ କଲା ମେ ନୟନୟୋଃ ।
ଵସେତ୍ସତ୍ୟେ ଲୋକେ ମମ ଵଚସି ଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ଵରକଲା
ଶ୍ରିୟଶ୍ଵେତଦ୍ଵୀପେ ନିଵସତୁ କଲା ମେ ସ୍ଵ-କରୟୋଃ ॥ ୨୩॥

॥ ନେତ୍ରଵୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ଘ୍ରାଂ-ଘ୍ରୀଂ-ଘ୍ରେଂ-ଘ୍ରୈଂ-ଘ୍ରୋଂ-ଘ୍ରୌଂ-ଘ୍ରଂ-ଘ୍ରଃ॥
ତାଵନ୍ନିତ୍ୟଂ ମମାଙ୍ଗେଷୁ କ୍ଷୀରାବ୍ଧୌ ଶ୍ରୀକଲା ଵସେତ୍ ।
ସୂର୍ୟାଚନ୍ଦ୍ରମସୌ ୟାଵଦ୍ୟାଵଲ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀପତିଃ ଶ୍ରିୟୌ ॥ ୨୪॥

ସର୍ଵମଙ୍ଗଲସମ୍ପୂର୍ଣା ସର୍ଵୈଶ୍ଵର୍ୟସମନ୍ଵିତା ।
ଆଦ୍ୟାଦିଶ୍ରୀର୍ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ତ୍ଵତ୍କଲା ମୟ ତିଷ୍ଠତୁ ॥ ୨୫॥

ଅଜ୍ଞାନତିମିରଂ ହନ୍ତୁଂ ଶୁଦ୍ଧଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶିକା ।
ସର୍ୱୈଶ୍ୱର୍ୟପ୍ରଦା ମେଽସ୍ତୁ ତ୍ୱକ୍‌ଲା ମୟ ସଂସ୍ଥିତା ॥ ୨୬ ॥

ଅଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ହରତୁ କ୍ଷିପ୍ରଂ ତମଃ ସୂର୍ୟପ୍ରଭା ୟଥା ।
ବିତନୋତୁ ମମ ଶ୍ରେୟସ୍ତ୍ୱକ୍‌ଲା ମୟ ସଂସ୍ଥିତା ॥ ୨୭ ॥

ଐଶ୍ୱର୍ୟମଙ୍ଗଲୋତ୍ପତ୍ତିଃ ତ୍ୱକ୍‌ଲାୟାଂ ନିଧୀୟତେ ।
ମୟ ତସ୍ମାତ୍କୃତାର୍ଥୋଽସ୍ମି ପାତ୍ରମସ୍ମି ସ୍ଥିତେସ୍ତବ ॥ ୨୮ ॥

ଭବଦାବେଶଭାଗ୍ୟାର୍ହୋ ଭାଗ୍ୟବାନସ୍ମି ଭାର୍ଗବି ।
ତ୍ୱତ୍ପ୍ରସାଦାତ୍ପବିତ୍ରୋଽହଂ ଲୋକମାତର୍ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ॥ ୨୯ ॥

ପୁନାସି ମାଂ ତ୍ୱକ୍‌ଲୟୈବ ୟସ୍ମାତ୍
ଅତସ୍ସମାଗଚ୍ଛ ମମାଗ୍ରତସ୍ତ୍ୱମ୍ ।
ପରଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀର୍ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା
ମୟ୍ୟଚ୍ୟୁତେନ ପ୍ରବିଶାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ॥ ୩୦ ॥

ଶ୍ରୀବୈକୁଣ୍ଠସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଚ୍ଛ ମମାଗ୍ରତଃ ।
ନାରାୟଣେନ ସହ ମାଂ କୃପାଦୃଷ୍ଟ୍ୟାଽବଲୋକୟ ॥ ୩୧ ॥

ସତ୍ୟଲୋକସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ୱଂ ମମାଗଚ୍ଛ ସନ୍ନିଧିମ୍ ।
ବାସୁଦେବେନ ସହିତା ପ୍ରସୀଦ ବରଦା ଭବ ॥ ୩୨ ॥

ଶ୍ୱେତଦ୍ୱୀପସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ସୁବ୍ରତେ ।
ବିଷ୍ଣୁନା ସହିତା ଦେବି ଜଗନ୍ମାତଃ ପ୍ରସୀଦ ମେ ॥ ୩୩ ॥

କ୍ଷୀରାମ୍ବୁଧିସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଚ୍ଛ ସମାଧବେ ।

ତ୍ଵକ୍କୃପାଦୃଷ୍ଟିସୁଧୟା ସତତଂ ମାଂ ବିଲୋକୟ ॥ ୩୪॥

ରତ୍ନଗର୍ଭସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ପରିପୂର୍ଣହିରଣ୍ମୟ ।

ସମାଗଚ୍ଛ ସମାଗଚ୍ଛ ସ୍ଥିତ୍ଵାଶୁ ପୁରତୋ ମମ ॥ ୩୫॥

ସ୍ଥିରା ଭଵ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ନିଶ୍ଚଲା ଭଵ ନିର୍ମଲେ ।

ପ୍ରସନ୍ନକମଲେ ଦେଵି ପ୍ରସନ୍ନହୃଦୟା ଭଵ ॥ ୩୬॥

ଶ୍ରୀଧରେ ଶ୍ରୀମହାଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ଵଦନ୍ତଃସ୍ଥଂ ମହାନିଧିମ୍ ।

ଶୀଘ୍ରମୁଦ୍ଧୃତ୍ୟ ପୁରତଃ ପ୍ରଦର୍ଶୟ ସମର୍ପୟ ॥ ୩୭॥

ଵସୁନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀଵସୁଧେ ଵସୁଦୋଗ୍ଧ୍ରି କୃପାମୟ ।

ତ୍ଵକ୍କୁକ୍ଷିଗତସର୍ଵସ୍ଵଂ ଶୀଘ୍ରଂ ମେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୩୮॥

ଵିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟେ ରତ୍ନଗର୍ଭେ ସମସ୍ତଫଲଦେ ଶିଵେ ।

ତ୍ଵଦ୍ଗର୍ଭଗତହେମାଦୀନ୍ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ଦର୍ଶୟ ॥ ୩୯॥

ରସାତଲଗତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ମେ ପୁରଃ ।

ନ ଜାନେ ପରମଂ ରୂପଂ ମାତର୍ମେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୪୦॥

ଆଵିର୍ଭଵ ମନୋଵେଗାତ୍ ଶୀଘ୍ରମାଗଚ୍ଛ ମେ ପୁରଃ ।

ମା ଵତ୍ସ ଭୈରିହେତ୍ୟୁକ୍ତ୍ଵା କାମଂ ଗୌରିଵ ରକ୍ଷ ମାମ୍ ॥ ୪୧॥

ଦେଵି ଶୀଘ୍ରଂ ସମାଗଚ୍ଛ ଧରଣୀଗର୍ଭସଂସ୍ଥିତେ ।

ମାତସ୍ତ୍ଵଭୃତ୍ୟଭୃତ୍ୟୋଽହଂ ମୃଗୟେ ତ୍ଵାଂ କୁତୂହଲାତ୍ ॥ ୪୨॥

ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ଜାଗୃହି ତ୍ଵଂ ମେ ସମୁତ୍ତିଷ୍ଠ ସୁଜାଗୃହି ।
ଅକ୍ଷୟାନ୍ ହେମକଲଶାନ୍ ସୁବର୍ଣେନ ସୁପୂରିତାନ୍ ॥ ୪୩॥

ନିକ୍ଷେପାନ୍ମେ ସମାକୃଷ୍ୟ ସମୁଦ୍ଧୃତ୍ୟ ମମାଗ୍ରତଃ ।
ସମୁନ୍ନତାନନା ଭୂତ୍ଵା ସମ୍ୟଗ୍ଧେହି ଧରାତଲାତ୍ ॥ ୪୪॥

ମତ୍ସନ୍ନିଧିଂ ସମାଗଚ୍ଛ ମଦାହିତକୃପାରସା ।
ପ୍ରସୀଦ ଶ୍ରେୟସାଂ ଦୋଗ୍ଧ୍ରି ଲକ୍ଷ୍ମି ମେ ନୟନାଗ୍ରତଃ ॥ ୪୫॥

ଅତ୍ରୋପବିଶ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ଵଂ ସ୍ଥିରା ଭଵ ହିରଣ୍ମୟୀ ।
ସୁସ୍ଥିରା ଭଵ ସମ୍ପ୍ରୀତ୍ୟା ପ୍ରସନ୍ନା ଵରଦା ଭଵ ॥ ୪୬॥

ଆନୀତାଂସ୍ତୁ ତ୍ଵୟା ଦେଵି ନିଧୀନ୍ମେ ସମ୍ପ୍ରଦର୍ଶୟ ।
ଅଦ୍ୟ କ୍ଷଣେନ ସହସା ଦତ୍ତ୍ଵା ସଂରକ୍ଷ ମାଂ ସଦା ॥ ୪୭॥

ମୟି ତିଷ୍ଠ ତଥା ନିତ୍ୟଂ ୟଥେନ୍ଦ୍ରାଦିଷୁ ତିଷ୍ଠସି ।
ଅଭୟଂ କୁରୁ ମେ ଦେଵି ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ନମୋଽସ୍ତୁ ତେ ॥ ୪୮॥

ସମାଗଚ୍ଛ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ଶୁଦ୍ଧଜାମ୍ବୂନଦ-ସ୍ଥିତେ ।
ପ୍ରସୀଦ ପୁରତଃ ସ୍ଥିତ୍ଵା ପ୍ରଣତଂ ମାଂ ଵିଲୋକୟ ॥ ୪୯॥

ଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ଭୁଵଂ ଗତା ଭାସି ୟତ୍ର ୟତ୍ର ହିରଣ୍ମୟୀ ।
ତତ୍ର ତତ୍ର ସ୍ଥିତା ତ୍ଵଂ ମେ ତଵ ରୂପଂ ପ୍ରଦର୍ଶୟ ॥ ୫୦॥

କ୍ରୀଡନ୍ତୀ ବହୁଧା ଭୂମୌ ପରିପୂର୍ଣକୃପା ମୟ ।

ମମ ମୂର୍ଧନି ତେ ହସ୍ତମବିଲମ୍ବିତମର୍ପୟ ॥ ୫୧॥

ଫଲଭାଗ୍ୟୋଦୟେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମସ୍ତପୁରବାସିନି ।

ପ୍ରସୀଦ ମେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ପରିପୂର୍ଣମନୋରଥେ ॥ ୫୨॥

ଅୟୋଧ୍ୟାଦିଷୁ ସର୍ବେଷୁ ନଗରେଷୁ ସମାସ୍ଥିତେ ।

ବିଭବୈର୍ବିବିଧୈର୍ଯୁକ୍ତୈଃ ସମାଗଚ୍ଛ ମୁଦାନ୍ୱିତେ ॥ ୫୩॥

ସମାଗଚ୍ଛ ସମାଗଚ୍ଛ ମମାଗ୍ରେ ଭବ ସୁସ୍ଥିରା ।

କରୁଣାରସନିଷ୍ୟନ୍ଦନେତ୍ରଦ୍ୱୟ ବିଶାଲିନି ॥ ୫୪॥

ସନ୍ନିଧତ୍ସ୍ୱ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ୱତ୍ପାଣିଂ ମମ ମସ୍ତକେ ।

କରୁଣାସୁଧୟା ମାଂ ତ୍ୱମଭିଷିଚ୍ୟ ସ୍ଥିରଂ କୁରୁ ॥ ୫୫॥

ସର୍ବରାଜଗୃହେ ଲକ୍ଷ୍ମି ସମାଗଚ୍ଛ ବଲାନ୍ୱିତେ ।

ସ୍ଥିତ୍ୱାଽଽଶୁ ପୁରତୋ ମେଽଦ୍ୟ ପ୍ରସାଦେନାଭୟଂ କୁରୁ ॥ ୫୬॥

ସାଦରଂ ମସ୍ତକେ ହସ୍ତଂ ମମ ତ୍ୱଂ କୃପୟାଽର୍ପୟ ।

ସର୍ବରାଜସ୍ଥିତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତ୍ୱତ୍କଲା ମୟ ତିଷ୍ଠତୁ ॥ ୫୭॥

ଆଦ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀର୍ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ବିଷ୍ଣୁବାମାଙ୍କସଂସ୍ଥିତେ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଂ କୁରୁ ମେ ରୂପଂ ରକ୍ଷ ମାଂ ଶରଣାଗତମ୍ ॥ ୫୮॥

ପ୍ରସୀଦ ମେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମି ସୁପ୍ରସୀଦ ମହାଶିବେ ।

ଅଚଲା ଭବ ସୁପ୍ରୀତା ସୁସ୍ଥିରା ଭବ ମଦ୍ଗୃହେ ॥ ୫୯॥

ଯାବତ୍ତିଷ୍ଠନ୍ତି ବେଦାଶ୍ଚ ଯାବଚ୍ଚନ୍ଦ୍ର-ଦିବାକରୌ ।
ଯାବଦ୍ବିଷ୍ଣୁଶ୍ଚ ଯାବତ୍ତ୍ବଂ ତାବତ୍କୁରୁ କୃପାଂ ମୟ ॥ ୬୦॥

ଚାନ୍ଦ୍ରୀ କଲା ଯଥା ଶୁକ୍ଲେ ବର୍ଧତେ ସା ଦିନେ ଦିନେ ।
ତଥା ଦୟା ତେ ମଯ୍ୟେବ ବର୍ଧତାମଭିବର୍ଧତାମ୍ ॥ ୬୧॥

ଯଥା ବୈକୁଣ୍ଠନଗରେ ଯଥା ବୈ କ୍ଷୀରସାଗରେ ।
ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ ॥ ୬୨॥

ଯୋଗିନାଂ ହୃଦୟେ ନିତ୍ୟଂ ଯଥା ତିଷ୍ଠସି ବିଷ୍ଣୁନା ।
ତଥା ମଦ୍ଭବନେ ତିଷ୍ଠ ସ୍ଥିରଂ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ସହ ॥ ୬୩॥

ନାରାୟଣସ୍ୟ ହୃଦୟେ ଭବତୀ ଯଥାଽଽସ୍ତେ
ନାରାୟଣୋଽପି ତବ ହୃତ୍କମଲେ ଯଥାଽଽସ୍ତେ ।
ନାରାୟଣସ୍ତ୍ବମପି ନିତ୍ୟବିଭୂ ତଥୈବ
ତୌ ତିଷ୍ଠତାଂ ହୃଦି ମମାପି ଦୟାନ୍ବିତୌ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୬୪॥

ବିଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିଂ ହୃଦୟେ କୁରୁ ଶ୍ରୀଃ ସୌଭାଗ୍ୟବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ।
ଦୟାସୁବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁତାଂ ମୟ ଶ୍ରୀଃ ସୁବର୍ଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୬୫॥

ନ ମାଂ ତ୍ୟଜେଥାଃ ଶ୍ରିତକଲ୍ପବଲ୍ଲି ସଦ୍ଭକ୍ତି-ଚିନ୍ତାମଣି-କାମଧେନୋ ।
ନ ମାଂ ତ୍ୟଜେଥା ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନେ ଗୃହେ କଲତ୍ରେଷୁ ଚ ପୁତ୍ରବର୍ଗେ ॥ ୬୬॥

॥ କୁକ୍ଷିବୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ଅଂ-ଆଂ-ଇଂ-ଏଂ-ଐଂ॥

ଆଦ୍ୟାଦିମାୟେ ତ୍ଵମଜାଣ୍ଡବୀଜଂ ତ୍ଵମେଵ ସାକାର-ନିରାକୃତୀ ତ୍ଵମ୍ ।

ତ୍ଵୟା ଧୃତାଶ୍ଚାବ୍ଜଭବାଣ୍ଡସଂଘାଃ ହ୍ଚିତ୍ରଂ ଚରିତ୍ରଂ ତଵ ଦେଵି ବିଷ୍ଣୋଃ ॥ ୬୭॥

ବ୍ରହ୍ମରୁଦ୍ରାଦୟୋ ଦେଵା ଵେଦାଶ୍ଚାପି ନ ଶକ୍ନୁୟୁଃ ।

ମହିମାନଂ ତଵ ସ୍ତୋତୁଂ ମନ୍ଦୋଽହଂ ଶକ୍ନୁୟାଂ କଥମ୍ ॥ ୬୮॥

ଅମ୍ବ ତ୍ଵଦ୍ଵସ୍ତ୍ଵବାକ୍ୟାନି ସୂକ୍ତାସୂକ୍ତାନି ଯାନି ଚ ।

ତାନି ସ୍ଵୀକୁରୁ ସର୍ଵଜ୍ଞେ ଦୟାଲୁତ୍ଵେନ ସାଦରମ୍ ॥ ୬୯॥

ଭଵନ୍ତଂ ଶରଣଂ ଗତ୍ଵା କୃତାର୍ଥାଃ ସ୍ୟୁଃ ପୁରାତନାଃ ।

ଇତି ସଞ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ ମନସା ତ୍ଵାମହଂ ଶରଣଂ ଵ୍ରଜେ ॥ ୭୦॥

ଅନନ୍ତା ନିତ୍ୟସୁଖିନଃ ତ୍ଵଭକ୍ତାସ୍ତ୍ଵତ୍ପରାୟଣାଃ ।

ଇତି ଵେଦପ୍ରମାଣାଦ୍ଧି ଦେଵି ତ୍ଵାଂ ଶରଣଂ ଵ୍ରଜେ ॥ ୭୧॥

ତଵ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଦ୍ଭକ୍ତା ନ ନଶ୍ୟନ୍ତୀତ୍ୟପି କ୍ଵଚିତ୍ ।

ଇତି ସଞ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ ସଞ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରାଣାନ୍ ସନ୍ଧାରୟାମ୍ୟହମ୍ ॥ ୭୨॥

ତ୍ଵଦଧୀନସ୍ତ୍ଵହଂ ମାତଃ ତ୍ଵତ୍କୃପା ମୟ ଵିଦ୍ୟତେ ।

ଯାଵତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣକାମଃ ସ୍ୟାଂ ତାଵଦ୍ଦେହି ଦୟାନିଧେ ॥ ୭୩॥

କ୍ଷଣମାତ୍ରଂ ନ ଶକ୍ନୋମି ଜୀଵିତୁଂ ତ୍ଵତ୍କୃପାଂ ଵିନା ।

ନ ହି ଜୀଵନ୍ତି ଜଲଜା ଜଲଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ଵା ଜଲାଶ୍ରୟାଃ ॥ ୭୪॥

ଯଥା ହି ପୁତ୍ରବାତ୍ସଲ୍ୟାତ୍ ଜନନୀ ପ୍ରସ୍ନୁତସ୍ତନୀ ।
ବତ୍ସଂ ତ୍ଵରିତମାଗତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରୀଣୟତି ବତ୍ସଲା ॥ ୭୫ ॥

ଯଦି ସ୍ୟାଂ ତବ ପୁତ୍ରୋଽହଂ ମାତା ତ୍ଵଂ ଯଦି ମାମକୀ ।
ଦୟାପୟୋଧର-ସ୍ତନ୍ୟ-ସୁଧାଭିରଭିଷିଞ୍ଚ ମାମ୍ ॥ ୭୬ ॥

ମୃଗ୍ୟୋ ନ ଗୁଣଲେଶୋଽପି ମୟ ଦୋଷୈକ-ମନ୍ଦିରେ ।
ପାଂସୂନାଂ ବୃଷ୍ଟିବିନ୍ଦୂନାଂ ଦୋଷାଣାଂ ଚ ନ ମେ ମତିଃ ॥ ୭୭ ॥

ପାପିନାମହମେକାଗ୍ରୋ ଦୟାଲୂନାଂ ତ୍ଵମଗ୍ରଣୀଃ ।
ଦୟନୀୟୋ ମଦନ୍ୟୋଽସ୍ତି ତବ କୋଽତ୍ର ଜଗତ୍ତ୍ରୟେ ॥ ୭୮ ॥

ବିଧିନାହଂ ନ ସୃଷ୍ଟଶ୍ଚେତ୍ ନ ସ୍ୟାତ୍ତବ ଦୟାଲୁତା ।
ଆମୟୋ ବା ନ ସୃଷ୍ଟଶ୍ଚେଦୌଷଧସ୍ୟ ବୃଥୋଦୟଃ ॥ ୭୯ ॥

କୃପା ମଦଗ୍ରଜା କିଂ ତେ ଅହଂ କିଂ ବା ତଦଗ୍ରଜଃ ।
ବିଚାର୍ୟ ଦେହି ମେ ବିତ୍ତଂ ତବ ଦେବି ଦୟାନିଧେ ॥ ୮୦ ॥

ମାତା ପିତା ତ୍ଵଂ ଗୁରୁଃ ସଦ୍ଗତିଃ ଶ୍ରୀଃ
ତ୍ଵମେବ ସଞ୍ଜୀବନହେତୁଭୂତା ।
ଅନ୍ୟଂ ନ ମନ୍ୟେ ଜଗଦେକନାଥେ
ତ୍ଵମେବ ସର୍ବଂ ମମ ଦେବି ସତ୍ୟମ୍ ॥ ୮୧ ॥

॥ ହୃଦୟ ବୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ଘ୍ରାଂ-ଘ୍ରୀଂ-ଘ୍ରୂଂ-ଘ୍ରେଂ-ଘ୍ରୋଂ-ଘ୍ରଃ-ହୁଂ ଫଟ୍ କୁରୁ କୁରୁ ସ୍ଵାହା ॥
ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀର୍ଭବ ସୁପ୍ରସନ୍ନା ବିଶୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନସୁଖୈକଦୋଗ୍ଧ୍ରି ।

Stotram Digitalized By Sanskritdocuments.org

ଅଜ୍ଞାନହନ୍ତ୍ରୀ ତ୍ରିଗୁଣାତିରିକ୍ତା ପ୍ରଜ୍ଞାନନେତ୍ରୀ ଭଵ ସୁପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୨॥

ଅଶେଷଵାଗ୍ଜାଡ୍ୟ-ମଲାପହନ୍ତ୍ରୀ ନଵଂ ନଵଂ ସୁଷ୍ଠୁ ସୁଵାକ୍ୟଦାଯିନୀ ।
ମମୈଵ ଜିହ୍ଵାଗ୍ରସୁରଙ୍ଗଵର୍ତିନୀ ଭଵ ପ୍ରସନ୍ନା ଵଦନେ ଚ ମେ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୮୩॥

ସମସ୍ତସମ୍ପସ୍ସୁ ଵିରାଜମାନା ସମସ୍ତତେଜସ୍ସୁ ଵିଭାସମାନା ।
ଵିଷ୍ଣୁପ୍ରିଯେ ତ୍ଵଂ ଭଵ ଦୀପ୍ୟମାନା ଵାଗ୍ଦେଵତା ମେ ନଯନେ ପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୪॥

ସର୍ଵପ୍ରଦର୍ଶେ ସକଲାର୍ଥଦେ ତ୍ଵଂ ପ୍ରଭାସୁଲାଵଣ୍ୟଦଯାପ୍ରଦୋଗ୍ଧ୍ରି ।
ସୁଵର୍ଣଦେ ତ୍ଵଂ ସୁମୁଖୀ ଭଵ ଶ୍ରୀର୍ହିରଣ୍ମଯୀ ମେ ନଯନେ ପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୫॥

ସର୍ଵାର୍ଥଦା ସର୍ଵଜଗତ୍ପ୍ରସୂତିଃ ସର୍ଵେଶ୍ଵରୀ ସର୍ଵଭଯାପହନ୍ତ୍ରୀ ।
ସର୍ଵୋନ୍ନତା ତ୍ଵଂ ସୁମୁଖୀ ଚ ନଃ ଶ୍ରୀର୍ହିରଣ୍ମଯୀ ମେ ଭଵ ସୁପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୬॥

ସମସ୍ତ-ଵିଘ୍ନୌଘ-ଵିନାଶକାରିଣୀ ସମସ୍ତ-ଭକ୍ତୋଦ୍ଧରଣେ ଵିଚକ୍ଷଣା ।
ଅନନ୍ତସମ୍ମୋଦ-ସୁଖପ୍ରଦାଯିନୀ ହିରଣ୍ମଯୀ ମେ ନଯନେ ପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୭॥

ଦେଵି ପ୍ରସୀଦ ଦଯନୀଯତମାଯ ମହ୍ୟଂ
ଦେଵାଧିନାଥ-ଭଵ-ଦେଵଗଣାଭିଵନ୍ଦ୍ୟେ ।
ମାତସ୍ତଥୈଵ ଭଵ ସନ୍ନିହିତା ଦୃଶୋର୍ମେ
ପତ୍ୟା ସମଂ ମମ ମୁଖେ ଭଵ ସୁପ୍ରସନ୍ନା ॥ ୮୮॥

ମା ଵତ୍ସ ଭୈରଭଯଦାନକରୋଽର୍ପିତସ୍ତେ
ମୌଲୌ ମମେତି ମଯି ଦୀନଦଯାନୁକମ୍ପେ ।
ମାତଃ ସମର୍ପଯ ମୁଦା କରୁଣାକଟାକ୍ଷଂ

ମାଙ୍ଗଲ୍ୟବୀଜମିହ ନଃ ସୃଜ ଜନ୍ମ ମାତଃ ॥ ୮୯॥

॥ କଣ୍ଠବୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ଶ୍ରାଂ-ଶ୍ରୀଂ-ଶ୍ରୂଂ-ଶ୍ରୈଂ-ଶ୍ରୌଂ-ଶ୍ରଂ-ଶ୍ରାଃ॥

କଟାକ୍ଷ ଇହ କାମଧୁକ୍ ତବ ମନସ୍ତୁ ଚିନ୍ତାମଣିଃ

କରଃ ସୁରତରୁଃ ସଦା ନବନିଧିସ୍ତ୍ଵମେବେନ୍ଦିରେ ।

ଭବେତ୍ତବ ଦୟାରସୋ ମମ ରସାୟନଂ ଚାନ୍ଵହଂ

ମୁଖଂ ତବ କଲାନିଧିର୍ବିବିଧ-ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥପ୍ରଦମ୍ ॥ ୯୦॥

ୟଥା ରସସ୍ପର୍ଶନତୋଽୟସୋଽପି ସୁବର୍ଣତା ସ୍ୟାତ୍କମଲେ ତଥା ତେ ।

କଟାକ୍ଷସଂସ୍ପର୍ଶନତୋ ଜନାନାଂ ଅମଙ୍ଗଲାନାମପି ମଙ୍ଗଲତ୍ଵମ୍ ॥ ୯୧॥

ଦେହୀତି ନାସ୍ତୀତି ବଚଃ ପ୍ରବେଶାଦ୍ ଭୀତୋ ରମେ ତ୍ଵାଂ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।

ଅତଃ ସଦାସ୍ମିନ୍ନଭୟପ୍ରଦା ତ୍ଵଂ ସହୈବ ପତ୍ୟା ମୟ ସନ୍ନିଧେହି ॥ ୯୨॥

କଲ୍ପଦ୍ରୁମେଣ ମଣିନା ସହିତା ସୁରମ୍ୟା

ଶ୍ରୀସ୍ତେ କଲା ମୟ ରସେନ ରସାୟନେନ ।

ଆସ୍ତାମତୋ ମମ ଚ ଦୃକ୍କରପାଣିପାଦ-

ସ୍ପୃଷ୍ଟ୍ୟାଃ ସୁବର୍ଣବପୁଷଃ ସ୍ଥିରଜଙ୍ଗମାଃ ସ୍ୟୁଃ ॥ ୯୩॥

ଆଦ୍ୟାଦିବିଷ୍ଣୋଃ ସ୍ଥିରଧର୍ମପତ୍ନୀ ତ୍ଵମେବ ପତ୍ୟା ମମ ସନ୍ନିଧେହି ।

ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମି ତ୍ଵଦନୁଗ୍ରହେଣ ପଦେ ପଦେ ମେ ନିଧିଦର୍ଶନଂ ସ୍ୟାତ୍ ॥ ୯୪॥

ଆଦ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟଂ ପଠେଦ୍ୟଃ ସ ରାଜ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀମଚଲାଂ ତନୋତି ।

ମହାଦରିଦ୍ରୋଽପି ଭବେଦ୍ଧନାଢ୍ୟଃ ତଦନ୍ଵୟେ ଶ୍ରୀଃ ସ୍ଥିରତାଂ ପ୍ରୟାତି ॥ ୯୫॥

ଯସ୍ୟ ସ୍ମରଣମାତ୍ରେଣ ତୁଷ୍ଟା ସ୍ୟାଦ୍ଵିଷ୍ଣୁବଲ୍ଲଭା ।
ତସ୍ୟାଭୀଷ୍ଟଂ ଦଦତ୍ୟାଶୁ ତଂ ପାଲୟତି ପୁତ୍ରବତ୍ ॥ ୯୬॥

ଇଦଂ ରହସ୍ୟଂ ହୃଦୟଂ ସର୍ଵକାମଫଲପ୍ରଦମ୍ ।
ଜପଃ ପଞ୍ଚସହସ୍ରଂ ତୁ ପୁରଶ୍ଚରଣମୁଚ୍ୟତେ ॥ ୯୭॥

ତ୍ରିକାଲଂ ଏକକାଲଂ ବା ନରୋ ଭକ୍ତିସମନ୍ଵିତଃ ।
ଯଃ ପଠେତ୍ ଶୃଣୁୟାଦ୍ଵାପି ସ ଯାତି ପରମାଂ ଶ୍ରିୟମ୍ ॥ ୯୮॥

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ସମୁଦ୍ଦିଶ୍ୟ ନିଶି ଭାର୍ଗଵଵାସରେ ।
ଇଦଂ ଶ୍ରୀହୃଦୟଂ ଜପ୍ତ୍ଵା ପଞ୍ଚଵାରଂ ଧନୀ ଭଵେତ୍ ॥ ୯୯॥

ଅନେନ ହୃଦୟେନାନ୍ନଂ ଗର୍ଭିଣ୍ୟା ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତମ୍ ।
ଦଦାତି ତତ୍କୁଲେ ପୁତ୍ରୋ ଜାୟତେ ଶ୍ରୀପତିଃ ସ୍ଵୟମ୍ ॥ ୧୦୦॥

ନରେଣାପ୍ୟଥଵା ନାର୍ୟା ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟମନ୍ତ୍ରିତେ ।
ଜଲେ ପୀତେ ଚ ତଦ୍ଵଂଶେ ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟୋ ନ ଜାୟତେ ॥ ୧୦୧॥

ଯ ଆଶ୍ଵୟୁଙ୍ମାସି ଚ ଶୁକ୍ଲପକ୍ଷେ ରମୋତ୍ସଵେ ସନ୍ନିହିତେ ଚ ଭକ୍ତ୍ୟା ।
ପଠେତ୍ତଥୈକୋତ୍ତରଵାରଵୃଦ୍ଧ୍ୟା ଲଭେତ୍ସ ସୌଵର୍ଣମୟୀଂ ସୁଵୃଷ୍ଟିମ୍ ॥ ୧୦୨॥

ଯ ଏକଭକ୍ତ୍ୟାଽନ୍ଵହମେକଵର୍ଷଂ ଵିଶୁଦ୍ଧଧୀଃ ସପ୍ତତିଵାରଜାପୀ ।
ସ ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟୋଽପି ରମାକଟାକ୍ଷାତ୍ ଭଵେତ୍ସହସ୍ରାକ୍ଷଶତାଧିକଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୩॥

ଶ୍ରୀଶାଙ୍ଘ୍ରିଭକ୍ତିଂ ହରିଦାସଦାସ୍ୟଂ ପ୍ରପନ୍ନମନ୍ତ୍ରାର୍ଥଦୃଢୈକନିଷ୍ଠାମ୍ ।

ଗୁରୋଃ ସ୍ମୃତିଂ ନିର୍ମଲବୋଧବୁଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମାତଃ ପରମଂ ପଦଂ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୪॥

ପୃଥ୍ଵୀପତିତ୍ଵଂ ପୁରୁଷୋତ୍ତମତ୍ଵଂ ବିଭୂତିବାସଂ ବିବିଧାର୍ଥସିଦ୍ଧିମ୍ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣକୀର୍ତିଂ ବହୁବର୍ଷଭୋଗଂ ପ୍ରଦେହି ମେ ଦେଵି ପୁନଃପୁନସ୍ତ୍ଵମ୍ ॥ ୧୦୫॥

ଵାଦାର୍ଥସିଦ୍ଧିଂ ବହୁଲୋକଵଶ୍ୟଂ ଵୟଃସ୍ଥିରତ୍ଵଂ ଲଲନାସୁ ଭୋଗମ୍ ।
ପଶ୍ଚାତ୍ରାଦିଲବ୍ଧିଂ ସକଲାର୍ଥସିଦ୍ଧିଂ ପ୍ରଦେହି ମେ ଭାର୍ଗଵି ଜନ୍ମଜନ୍ମନି ॥ ୧୦୬॥

ସୁଵର୍ଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ବିଭୂତିବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ।
କଲ୍ୟାଣବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ବିଭୂତିବୃଦ୍ଧିଂ କୁରୁ ମେ ଗୃହେ ଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୭॥

॥ ଶିରୋ ବୀଜମ୍ ॥ ଓଂ-ୟଂ-ହଂ-କଂ-ଲଂ- ବଂ-ଶ୍ରୀମ୍ ॥
ଧ୍ୟାୟେଲ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀଂ ପ୍ରହସିତମୁଖୀଂ କୋଟିବାଲାର୍କଭାସାଂ
ଵିଦ୍ୟୁତ୍ଵର୍ଣାଂଵରଵରଧରାଂ ଭୂଷଣାଢ୍ୟାଂ ସୁଶୋଭାମ୍ ।
ବୀଜାପୂରଂ ସରସିଜୟୁଗଂ ବିଭ୍ରତୀଂ ସ୍ଵର୍ଣପାତ୍ରଂ
ଭର୍ତ୍ରାୟୁକ୍ତାଂ ମୁହୁରଭୟଦାଂ ମହ୍ୟମପ୍ୟଚ୍ୟୁତଶ୍ରୀଃ ॥ ୧୦୮॥

॥ ଇତି ଶ୍ରୀଅଥର୍ଵଣରହସ୍ୟେ ଲକ୍ଷ୍ମୀହୃଦୟସ୍ତୋତ୍ରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣମ୍ ॥

This should be chanted with Narayanahridayastotram for greater benefits.

Proofread by Ravin Bhalekar ravibhalekar@hotmail.com,

Proofreading and commentary by N.Balasubramanian bbalu@satyam.net.in

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated ତ୍oday

Lakshmi Hrudaya Stotram Lyrics in Oriya PDF
% File name : laxmiihridaya.itx
% Category : hRidaya
% Location : doc_devii
% Author : Traditional
% Language : Sanskrit
% Subject : philosophy/hinduism/religion
% Transliterated by : WebD
% Proofread by : Ravin Bhalekar ravibhalekar at hotmail.com, N.Balasubramanian
% Translated by : N.Balasubramanian bbalu@satyam.net.in
% Description-comments : should be used with nArAyaNahRidayam
% Latest update : November 06, 2004, January 1, 2009, April 4, 2009
% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com
% Site access : http://sanskritdocuments.org
%
% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study
% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of
% any website or individuals or for commercial purpose without permission.
% Please help to maintain respect for volunteer spirit.
%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.
Please check their sites later for improved versions of the texts.
This file should strictly be kept for personal use.
PDF file is generated [October 13, 2015] at Stotram Website